

صبح بخیر :
امروز پاستور تیم درباره‌ی کتاب پیدایش برای ما موعظه خواهد کرد.
آمین که برکت گیریم
پیدایش ۲۲: ۱-۱۹؛ یک قربانی مهم
(یکشنبه ۲۵ ژوئن ۲۰۲۳)

مقدمه: دوستان مسلمان ما در سراسر جهان عید قربان را جشن می‌گیرند. این یادگار زمانی است که ابراهیم پسرش را به عنوان قربانی برای خدا تقدیم کرد. آنچه اتفاق افتاد، لحظه‌ای مهم و قابل توجه است که قرآن آن را «ایثار بزرگ» نامیده است. (سوره ۳۷: ۱۰۶-۱۰۷)

این واقعه هم در قرآن و هم در کتاب مقدس آمده است، اما بین این دو تفاوت وجود دارد. به عنوان مثال، قرآن به صراحت نمی‌گوید که کدام پسر پیشنهاد شده است، اسماعیل یا اسحاق. اکثر مسلمانان معتقدند که اسماعیل بوده است با این حال، کتاب مقدس به صراحت در مورد اینکه کدام پسر بوده است، اشاره می‌کند. همانطور که چند لحظه پیش شنیدیم پیدایش ۲۲ می‌گوید که اسحاق بود

مهم است که توضیحی در مورد اینکه چرا کتاب مقدس می‌گوید که اسحاق بود، بشنوید. در کتاب مقدس اسحاق کسی است که خدا از طریق او تصمیم گرفت تا به وعده‌های خود به ابراهیم عمل کند. و نکته‌ای که در مورد وعده خدا به ابراهیم، که از طریق اسحاق انجام شد، این است که این وعده فقط برای یک گروه یا ملت نبود. بلکه وعده خدا برای برکت دادن به تمام جهان بود. مردم از هر قوم، قبیله و زبان از طریق نسل اسحاق، پیدایش ۱۲: ۱-۳ و ۱۷: ۴-۸ (بخوانید) برکت خواهند یافت.
بنابراین، طبق کتاب مقدس، "قربانی مهم" قربانی‌ای بود که برای برکت شما بود - هر که هستید، از هر کجا که هستید و با هر پیشینه‌ای که دارید

بحث اصلی: بیایید به کتاب مقدس نگاه کنیم و ببینیم که در پیدایش ۲۲: ۱-۲ چه می‌گوید ("یگانه پسر اسحاق" پس اسماعیل چه؟ با او میشود دو پسر. اما هاجر و اسماعیل در فصل قبل خانواده ابراهیم را ترک کرده بودند. بنابراین ابراهیم فقط با یک پسر باقی مانده است.) خداوند ابراهیم را با پسری که او را بسیار دوست داشت، به موقعیت بسیار دشواری رساند. تصور کنید که او در مورد آنچه خدا از او می‌خواست چقدر مضطرب، وحشتناک و بیچاره بود! تکان دهنده است آیا او همچنان به خدا اعتماد خواهد کرد؟ آیا خدا به او راه فراری می‌دهد؟

این لحظه از زندگی ابراهیم چیزهای مهمی را در مورد خدا به ما می‌گوید که در آن زمان صادق بود و اکنون نیز صادق است. آنها چیزهایی هستند که ما باید در مواقع بسیار سخت به آنها پایبند باشیم. آنها زمانی برای ما صادق هستند که ما آرزوی فرار از یک موقعیت را داریم اما نمی‌توانیم. آنها زمانی صادق هستند که ما وحشت زده، ترسیده و بدبخت باشیم

توجه: قبل از ادامه بحث، باید اذعان کنیم که برخی از افراد برای استدلال اینکه خدای کتاب مقدس ظالم و سادیستی است از این لحظه در داستان کتاب مقدس استفاده می‌کنند. مذاهبی وجود دارند که قربانی کودکان انجام می‌دهند، اما خدای کتاب مقدس از آن متنفر است: «بنی‌اسرائیل را بگو: هر که از بنی‌اسرائیل یا غریبان ساکن در اسرائیل، یکی از فرزندان خود را به مولک بدهد، باید حتماً کشته شود. قوم این سرزمین باید او را به سنگ سنگسار کنند. من روی خود را بر ضد آن شخص خواهم گردانید و او را از میان قومش منقطع خواهم ساخت، زیرا یکی از فرزندان خود را به مولک داده است.» [لاویان ۲۰، ۲-۳] خدای واقعی به طور قابل درک از قربانی کردن کودکان منزجر و خشمگین است

در اینجا دیدگاه خدا نسبت به کودکان از زبان پسر خدا، عیسی مسیح است: «بگذارید فرزندان نزد من بیایند و مانع آنها نشوید، زیرا ملکوت خدا از آن چنین کسان است. به راستی به شما می‌گویم، هر که ملکوت خدا را مانند کودکی نپذیرد، داخل آن نخواهد شد.» [لوقا ۱۸: ۱۶-۱۷] بنابراین اگر آیه ۲ همراه با آن نقل قول‌های لاویان و انجیل لوقا [همگی در کتاب مقدس باشد، باید در پیدایش ۲۲ اتفاقات بیشتری بیفتند. بیایید ببینیم چه اتفاقی می‌افتد

۱. مشیت خدا [۲-۱]: مشیت به معنای حکومت محبت آمیز و مراقبت خدا بر زندگی ما است. ما همیشه تحت رحمت اِسْرَنُوشْت نیستیم - آنچه خواهد بود خواهد بود! اتفاقی که برای ما می‌افتد نتیجه شانس نیست - فقط اتفاق می‌افتد تجارب ما حتی به این دلیل نیست که خدا حکم می‌کند که آن‌ها همان‌طور که هستند باشند - خدا آن را چنین ساخته است

، و این تمام چیزی است که باید گفت. خداوند بر هر جنبه ای از زندگی ما حکومت می کند، اما او این کار را با محبت و مهربانی، مراقبت و هدفمندی برای خیر ما انجام می دهد. حتی زمانی که نمی توانیم آن را ببینیم

ابراهیم و همسرش سارا را در نظر بگیرید. آنها دهه ها منتظر تولد موعود اسحاق بودند! یکی از امیدهای درخشان در دوران پیری آنها این بود که خداوند به وعده خود وفا کرد و این پسر را به آنها داد. اما اکنون به نظر می رسد که خداوند از قول خود عقب نشینی می کند. آن عبارت دلخراش در آیه ۲ بر این درد تأکید می کند، "پسرت را... تنها!" "پسرت را... اسحاق... که دوستش داری... او را به عنوان قربانی سوختنی تقدیم کن

مانند ابراهیم و سارا، ما چیزهایی را تجربه می کنیم که به نظر می رسد با کلام و شخصیت خدا در تضاد است. کتاب مقدس می گوید که خدا پناه، کمک، نیرو، شبان و پدر ماست. می گوید خداوند حکیم، منصف، خوب، مهربان دوست داشتنی و مهربان است. و با این حال گاهی اوقات ما عکس آن را در زندگی خود تجربه می کنیم! چه خبر است؟ خدا چه می کند؟

پاسخ در آیه ۱ است، "خدا ابراهیم را آزمایش کرد." اگر داستان ابراهیم و سارا را تا اینجا بخوانیم، خواهیم دید که آنها عادت کرده اند تا کار خدا را برای او انجام دهند. آنها سعی کردند موقعیت ها و افراد را دستکاری کنند تا راه خودشان را بگیرند. آنها فکر می کردند که می توانند نقش خدا را بهتر از خدا انجام دهند، اما مثلاً نحوه رفتار آنها با هاجر و اسماعیل در فصل قبل وحشتناک است

ما باید صادق باشیم زیرا همه ما در این نوع رفتار مقصریم و گاهی اوقات وقتی همه چیز طبق برنامه ما پیش نمی رود یا به طرز وحشتناکی اشتباه پیش می رود، مجبور می شویم با این واقعیت روبرو شویم که کنترل نداریم و هرگز نخواهیم داشت. می دانیم که نقش خدا را بازی کرده ایم و خدا از موقعیتی دردناک استفاده کرده تا ما را به خود بیاورد

خداوند در حکومت مشیت آمیز، مهربان و محبت آمیز خود این گونه کارها را انجام می دهد. او ما را به سوی خود باز می خواند و ما یک انتخاب داریم: به سوی خدا بازگردیم، توکل کنیم و از او اطاعت کنیم، هر چند برای ما تمام شود. یا خدا را نادیده بگیریم، سعی کنیم همه چیز را خودمان مرتب کنیم و به بازی در نقش خدا ادامه دهیم، حتی وقتی با واقعیت مطلق که ما نیستیم، روبرو شویم

۲. قدرت خدا [۳-۸]: ابراهیم انتخاب درستی برای اعتماد و اطاعت از خدا انجام داد، حتی اگر این کار بسیار دشوار بود، آیه ۳ (بخوانید). ۴-۶ ادامه می دهد که چگونه ابراهیم دقیقاً همانطور که خدا به او گفته بود عمل کرد، حتی اگر ناراحتی، ضربه، عذاب و درد قلب او را پر کرده باشد. چه چیزی ابراهیم را نگه داشت؟ کتاب مقدس می گوید که او دو اعتقاد در مورد قدرت خدا داشت

(۱) قدرت ایجاد: آیه ۵. بخش عهد جدید کتاب مقدس آنچه را که در این مرحله در ذهن ابراهیم بود توضیح می دهد عبرانیان ۱۱: ۱۹ می گوید: "ابراهیم فکر کرد که خدا می تواند مردگان را زنده کند!" یعنی هر اتفاقی که در کوه می افتاد، ابراهیم با پسرش برمی گشت، «من برمی گردم، زیرا خداوند پسر من را به من وعده داده و اگر بمیرد، خداوند». به عنوان خالق حیات، او را زنده می کند

(۲) قدرت تأمین: همانطور که ابراهیم و اسحاق از کوه بالا می رفتند، اسحاق چک لیستی از چیزهای مورد نیاز بابا ما بره... برای یک قربانی را بررسی کرد، آیه ۷. این یک لحظه غم انگیز است، "بابا چاقو، چوب، آتش... بره (بخوانید) را فراموش کردیم!" پاسخ ابراهیم ایمان ساده و سراسر است، «خدا به آن رسیدگی خواهد کرد» آیه ۸

رسیدن به نقطه ایمان به خدا یک سفر است، مانند سفر ابراهیم و اسحاق به بالای آن کوه. همانطور که سفر می کنیم، یاد می گیریم، کتاب مقدس را می خوانیم، کشف می کنیم، تحقیق می کنیم، سؤال می کنیم و تماشا می کنیم که ایمانداران و پیروان خدا چگونه معنویت خود را انجام می دهند. آیا منطقی است؟ آیا قابل باور است؟ و آیا قابل زندگی است؟ اینها سوالات خوبی هستند. اما روزی می رسد که باید انتخاب کنیم که به خدا ایمان داشته باشیم یا نه

هنگامی که آن روز فرا رسد، مانند ابراهیم، شما هنوز پاسخ همه سوالات خود را نخواهید داشت. شما ممکن است مانند ابراهیم همچنان در میان مشکلات و آسیب هایی باشید که باعث شده به نیاز خود به خدا پی ببرید. و مانند ابراهیم، شما نمی دانید که داستان چگونه به پایان می رسد. به همین دلیل به آن می گویند ایمان

اما، مانند ابراهیم، مانند بسیاری از افراد، به این نقطه خواهید رسید که به اندازه کافی برای برداشتن آن قدم ایمان داشته باشید. خدا قدرتمند، مهربان، دوست داشتنی و قابل اعتماد است و اگرچه شما نمی‌توانید این را ببینید و نمی‌دانید که می‌توانید بگویید: "خدا به آن رسیدگی خواهد کرد." این همان جایی است که ما با ایمان شروع می‌کنیم و این راهی است که ما نیز ادامه می‌دهیم، اینطور نیست؟

۳. قربانی مهم خدا (۹-۱۴): دو خدمتکار در آیه ۹ جا مانده‌اند و فقط پدر و پسر هستند که از کوه بالا می‌روند. فقط پدر می‌داند که چه اتفاقی می‌افتد. این یک سفر تنها و منزوی است! تنش بالا می‌رود. ما می‌توانیم رنج و عشق ابراهیم به پسرش را حس کنیم، با اطاعت، فروتنی و وفاداری او به خدا در آیات ۹-۱۰.

اگر فیلم بود، سر پرده فریاد می‌زدیم: «خدا بیا، قدم بزن و کاری بکن!» و او انجام می‌دهد! خود خدا از راه بسیار شخصی وارد موقعیت می‌شود. بخش عهد عتیق از کتاب مقدس تعدادی از مداخلات شخصی خدا در جهان را به عنوان "فرشته خداوند" ۱۱-۱۳ توصیف می‌کند. خداوند شخصاً "ایثار مهم" را فراهم کرد. چه خبر است؟ داستان به چه معناست؟

برای اینکه معنای داستان را ببینیم، باید بفهمیم قربانی حیوانات در کتاب مقدس به چه معناست. همه انسان‌ها گناهکار و فاسد هستند و ما شدیداً به خدا نیاز داریم که ما را پاک و پاکیزه کند. ما به چیزی نیاز داریم که ما را دور کند و بدهی گناه ما را بپردازد. ما به چیزی نیاز داریم که ما را پاک و پاکیزه کند. تنها در این صورت است که اجازه ورود به حضور خدا و زندگی مشترک با او داده خواهد شد. و این ما را به قربانی کردن حیوانات می‌رساند. قربانی کردن حیوانات برای قرن‌ها در فرهنگ‌های سراسر جهان اتفاق افتاده است، اما همه آنها به یک معنا نیستند. معنی کتاب مقدس اینجاست، تلخ اما مهم است [توجه: مطالعه بیشتر لایوان]. اول: بریدن گلوی یک حیوان و تماشای تخلیه خون آن از نظر بصری نمادی قدرتمند و احساسی از نتایج ویرانگر گناه و خودخواهی ماست. خطرات زیاد است - گناه انسان مرگ را در جهان آزاد می‌کند. ممکن است تقلب، شایعات یا دروغ گفتن چندان مهم به نظر نرسد، اما همه آن را در هر جامعه‌ای چند برابر کنیم و ما نتایج آن را در جوامع نفرت، خشونت و فاسد در همه جا می‌بینیم.

ثانیاً: حیوان قربانی به عنوان جایگزین تقدیم شود. گناه دنیای خدا را خراب می‌کند و خداوند حق دارد مردم را با عواقب گناه خود مواجه کند. اما خدا افرادی را که ساخته است دوست دارد و نمی‌خواهد آنها را بکشد و بنابراین خدا سیستمی را فراهم کرد که در آن جان یک حیوان به عنوان باج داده می‌شد که قربانی‌کنندگان را پوشش می‌داد.

خلاصه: قربانی‌های حیوانات در کتاب مقدس بیانگر عدالت مقدس خدا و فیض محبت آمیز خداوند است. آنها به ما یادآوری می‌کنند که گناه ما نسبت به خودمان و دیگران که عواقب نهایی گناه مرگ است. اما قربانی حیوانات همچنین از فیض محبت آمیز خدا سخن می‌گوید که او راهی برای پرداخت و پاک شدن گناهان ما فراهم کرد تا بتوانیم با او. امرزش و مشارکت داشته باشیم.

با در نظر گرفتن این موضوع، اجازه دهید به داستان برگردیم. در این مرحله از داستان کتاب مقدس، اسحاق نماینده تمام قوم خدا است که خدا وعده داده بود که پس از او میلیون‌ها نفر خواهند آمد، مانند شن و ماسه در ساحل دریا و ستارگان در آسمان. مردمی از هر زمان در تاریخ و از هر قوم، قبیله و زبان. کتاب مقدس آنها را فرزندان ابراهیم می‌نامد زیرا آنها اهل ایمان هستند و ابراهیم "پدر ایمان" است. اسحاق نماینده من و شماست.

- همه کسانی که خدا وعده داده از طریق پسر ابراهیم برکت دهد، که پسر نماینده آنهاست، همگی مانند پسر هستند گناهکار. ما یا خودمان برای گناهان خود می‌میریم یا قربانی می‌کنیم تا فدیة گناهانمان را بدهیم و تاوان گناهانمان را بپردازیم. ما یا خودمان در برابر عدالت خدای قدسی می‌میریم یا مانند اسحاق، قربانی بزرگی است که برای ما می‌میرد!

قوچی که برای اسحاق تقدیم شد برای اسحاق بود و بنابراین ما را به این سوال وا می‌دارد که برای ما افراد بی‌شماری از هر قوم، قبیله و زبانی که از اسحاق پیروی می‌کنیم چه نوع قربانی لازم است؟ آیا خداوند شخصاً دوباره وارد عمل خواهد شد؟ اینبار باید فداکاری فوق‌العاده حیرت‌انگیزتری باشد، اینطور نیست؟

ابراهیم این مکان را، آیه ۱۴، «خداوند فراهم خواهد کرد» نامید که همان چیزی است که او در آیه ۸ به اسحاق گفت. «خداوند فراهم خواهد کرد» به معنای کلی در مورد خدا صادق است، اما پیدایش ۲۲ در مورد کلیات نیست! این

لحظه ای است که خدا شخصاً پا به جهان گذاشت تا برای یک پسر فداکاری بزرگی فراهم کند! پس تکلیف میلیون ها فرزند ایمانی که پیروی کرده اند چیست؟

در داستان گسترده تر کتاب مقدس، قربانی مهم، یک «پیشگویی پیامبرانه» بود. «خداوند عنایت خواهد کرد» یک وعده است. با توجه به کتاب مقدس، زمانی که خدا به شکل شخصی تر و به شکل فرشته خداوند - در پسر خدا خداوند عیسی مسیح آمد، به وعده خود عمل کرد.

خداوند پا به جهان گذاشت و نه حیوانی را به عنوان قربانی، بلکه خود خود را فراهم کرد. همانطور که کتاب مقدس در مورد عیسی در یوحنا ۱: ۲۹ می گوید: "اینک! بره خدایی که گناه جهان را می برد." و همانطور که ابراهیم در آیه ۱۲ «پسر خود، تنها پسر خود را دریغ نکرد»، کتاب مقدس در رومیان ۸ تا ۳۲ می گوید، با استفاده از عبارات مشابه پیدایش، «او (خدای پدر) که به پسر خود رحم نکرد. اما او را به خاطر همه ما واگذار کرد، چگونه او نیز از «طریق او همه چیز را با مهربانی به ما نخواهد داد؟»

نتیجه گیری: امروزه کتاب مقدس ما را به دو طریق دعوت می کند: اول: اعتماد به مشیت و قدرت خدا. او عاشقانه بر زندگی ما حکومت می کند. مهربانی او در کار است حتی زمانی که به طرز دردناکی نامشخص است. با اطمینان کتاب مقدس از شخصیت خدا، می توانیم درباره همه چیزهایی که نمی دانیم و دردناک و دشوار هستند، بگوییم: «خداوند فراهم خواهد کرد». ثانیاً: کتاب مقدس از ما می خواهد که به عیسی مسیح به عنوان قربانی شگفت انگیز، محبت آمیز و مهم خدا برای شما و من اعتماد کنیم. ما می توانیم با اطمینان عمیق کتاب مقدس بگوییم که خدا به وعده خود نسبت به ایمان ما، به همان ایمانی که ابراهیم «خداوند فراهم کرده است» نامیده، عمل کرده است.